

Sygn. akt V KK 679/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **D. P.**

po rozpoznaniu wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania orzeczenia
w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 22 października 2020 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 października 2020 r., sygn. akt III K (...), D. P. został skazany za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce kar jednostkowych wymierzono mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wywiódł obrońca skazanego, opierając ją na zarzutach obrazu art. 6 k.p.k. w zw. z art. 117 § 3a k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. oraz art. 453 § 2 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., a także art. 6 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. i art. 409 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. Skarżący, wnosząc o uchylenie wyroków obu

instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W., zamieścił jednocześnie w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu tego wniosku powołał się na względy zdrowotne skazanego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy. Przy podejmowaniu decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotnych jest szereg czynników, takich jak ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia. Podkreślenia wymaga w szczególności także i to, że zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego i wysokim stopniu prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionej na korzyść skazanego kasacji, możliwym do stwierdzenia bez merytorycznego jej rozpoznania. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnej odpowiedzi na kasację do trafności stawianych w niej zarzutów, ocenił wniesioną kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym. Co zaś się tyczy eksponowanej w uzasadnieniu wniosku sytuacji skazanego, a szczególności jego problemów zdrowotnych, to jeżeli będą one w rzeczywistości występowały, mogą stanowić podstawę do stosowania odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.